

UZASADNIENIE

do wyroku z dnia 7 marca 2016 r.

Dnia 17 marca 2016 r.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. Policji z (...) W. II, Wydział Kryminalny Zespół I w związku ze wzrostem kradzieży samochodów marki T. podejmowali obserwację K. Z., M. B. (1), M. N. i A. G. (1), którzy zdaniem w/w mieli popełniać przedmiotowe czyny. W/w poruszali się samochodami marki H. (...), którego właścicielem był M. B. (1) oraz M. (...), który należał do M. N.. W/w jeździli po parkingach i zatrzymywali się przy samochodach marki T., co jednoznacznie wskazywało na ich zainteresowanie tą marką.

W dniu 20 września 2011 r. funkcjonariusze Policji z (...) W. II Wydział Kryminalny (mł. asp. B. Z. (1), mł. asp. P. A. i st. sierż. K. M. (1)) poruszali się nieoznakowanym radiowozem patrolując podległy rejon.

Około godziny 19:30 uwagę funkcjonariuszy zwrócił M. (...) koloru czarnego o nr rej. (...) jadący ul. (...) w kierunku Mostu S.. Z ustaleń operacyjnych policjantów wynikało, że wskazanym samochodem poruszają się osoby uprzednio notowane za inne przestępstwa. Na siedzeniu kierowcy miał znajdować się M. N. a obok niego K. Z.. Policjanci zwrócili także uwagę, że bezpośrednio za tymże pojazdem marki M. poruszał się samochód matki T. (...) o nr. rej. (...), którego kierowcą był M. B. (1) a pasażerem A. G. (1). Mł. asp. B. Z. (2) dobrze przyjrzał się wskazanym osobom i je rozpoznał, kiedy radiowóz zrównywał się z samochodem marki M., widoczność była dobra. Funkcjonariusze postanowili dokonać zatrzymania wskazanych pojazdów do kontroli, ale gdy włączono sygnał dźwiękowy, samochody gwałtownie przyspieszyły. Rozpoczęto pościg, który kontynuowano do skrzyżowania ulic (...) z D. S.. Kierujący pojazdami nie zwracali uwagi na sygnalizację świetlną i powodowali realne zagrożenie dla życia i zdrowia uczestników ruchu. Z uwagi na powyższe, policjanci odstąpili od pościgu.

Numery rejestracyjne T. zostały sprawdzone, ale pojazd nie figurował jako utracony. Około godziny 21:00, mł. asp. B. Z. (2) usłyszał komunikat o kradzieży pojazdu T. (...) o numerach zbieżnych z tym, który widział ok. 19:30.

Funkcjonariusze nie wykonali dokumentacji fotograficznej powyższego zdarzenia z uwagi na brak odpowiedniego sprzętu. W dniu 20 września 2011 r. nie sporządzono także notatki służbowej, ponieważ taki obowiązek nie spoczywał na policjantach wydziałów kryminalnych. Notatka zbiorcza, napisana przez asp. D. K. (który nie brał udziału w tej czynności), dotycząca pościgu z dnia 20 września 2011 r., została sporządzona po zdarzeniu z dnia 27 września 2011 r.

Dowody:

- **zeznania świadka B. Z. (2) (k. 62v, k. 1256-1257);**
- **zeznania świadka K. M. (1) (k. 64-65, k. 1253-1256);**
- **zeznania świadka P. A. (k. 884, k. 1276);**
- **zeznania świadka D. K. (k. 59-61, k. 1238-1239);**
- **wyjaśnienia oskarżonego K. Z. (k. 90v-91, k. 123-124, k. 650, k. 1148-1150);**
- **zeznania świadka M. W. (k. 317-317v., k. 1158-1159);**
- **zeznania świadka A. G. (2) (k. 1241)**

- *zeznania świadka Ż. B. (k. 320v., k. 1240);*
- *zeznania świadka K. M. (2) (k. 324, k. 1241);*
- *zeznania świadka M. P. (1) (k. 328, k. 1241);*
- *zeznania świadka I. R. (k. 328, k. 1276);*
- *zeznania świadka R. W. (k. 345v., k. 1242);*
- *zeznania świadka P. W. (1) (k. 346v., k. 1241);*
- *zeznania świadka Ł. M. (1) (k. 544v., (...) - (...));*
- *wyjaśnienia oskarżonego o M. B. (1) (k. 130-131, k. 1150- 1153);*
- *zeznania świadka K. T. (k. 553v., k. 1352);*
- *zeznania świadka P. F. (1) (k. 542v., k. 1258);*
- *zeznania świadka A. C. (k. 543v., k.1258);*
- *zeznania świadka A. K. (k. 564v., k. 1259);*
- *zeznania świadka Ł. G. (k. 565v., k. 1258);*
- *zeznania świadka R. C. (k. 566, k. 1280);*
- *wyjaśnienia oskarżonego M. N. (k. 126-127, k. 1153);*
- *zeznania świadka A. S. (k. 695v., k. 1281);*
- *zeznania świadka S. P. (k. 700v., k. 1280-1281);*
- *wyjaśnienia oskarżonego A. G. (1) (k. 1154).*

Samochód marki T. (...) o nr. rej. (...), koloru srebrny metalik rok produkcji 2004, Nr VIN (...), zakupiony w 2008 r. za kwotę 42 000 zł, został zgłoszony jako przedmiot kradzieży 20 września 2011 r. o godz. 21:45 przez jego właścicielkę B. T. w siedzibie Komisariatu Policji W. U.. Pojazd został zaparkowany w dniu 20 września 2011 r. o godzinie 17:00 na parkingu osiedlowym niestrzeżonym przy ul. (...) przodem do tego budynku. Samochód nie był uruchamiany za pomocą kluczyka, lecz potrzebne było posiadanie określonego "modułu dostępu". Brak pojazdu został stwierdzony około godziny 20:30. W aucie znajdował się pozostawiony przez B. T. telefon komórkowy marki S. (...) oraz kosiarka spalinowa marki N. G. P.. Łączna szkoda została oszacowana na kwotę 36 400 zł.

Dowody :

- *zeznania świadka B. T. (k. 1155);*
- *zeznania świadka A. G. (3) (k. 1325-1326).*

W miejscu, w którym pokrzywdzona zaparkowała samochód znajdował się monitoring "Parkuj i jedź". Z uwagi na okoliczność, że nagrania były złej jakości (nie było widać koloru ani marki samochodów), funkcjonariusze policji nie wnioskowali o ich udostępnienie.

Dowody:

- **zeznania świadka J. W. (k. 1517, 1519);**
- **informacja z (...) (k. 1534).**

W toku postępowania nie zabezpieczono nagrań z kamer, które znajdowały się na trasie pościgu i miejsc parkowania pojazdów z uwagi na brak zainstalowanych kamer systemu monitoringu oraz zbyt późne zwrócenie się o te nagranie, w okresie przekraczający 30 dniowy okres archiwizacji.

Dowody:

- **informacja z (...) (k. 1094).**

W dniu 27 września 2011 r. pełniący służbę funkcjonariusze Policji asp. D. K., asp. R. P., asp. M. F. około godziny 20:40 jadąc ulicą (...) zauważyli samochód M. o nr rej. (...), który skręcał w prawo w ulicę (...). Wobec powyższego na teren U. zostały wezwane dwie załogi, pierwsza w składzie: mł. asp. B. Z. (1), st. sierż. K. W., st. sierż. R. M. i druga załoga w składzie : mł. asp. P. A., st. sierż. K. M. (1). Druga z załóg jadąc ul. (...) zauważyła samochód marki M. o nr rej. (...), w którym rozpoznała siedzących mężczyzn, tj.: M. N., K. Z., A. G. (1) oraz M. B. (1). Funkcjonariusze pierwszej załogi asp. D. K., asp. R. P. i asp. M. F. około godziny 20:55 zauważyli samochód marki M. (...) (o nr rej. (...)) zaparkowany na parkingu poziomym (otwartym) na piętrze przy ul. (...) w W. i podjęli jego obserwację z ukrycia. M. N. i K. Z. stali rozstawieni w obu końcach parkingu i obserwowali okolicę. A. G. (1) i M. B. (1) podszli do samochodu T. (...) (o nr rej. (...)). W nieustalony sposób otworzyli drzwi do pojazdu, M. B. (1) wszedł do niego od strony pasażera, zaś A. G. (1) od strony kierowcy. Z uwagi na okoliczność, że zdarzenie obserwowało tylko jedna załoga policjantów, nie przystąpiono do zatrzymania. Oczekiwano na wsparcie pozostałych załóg. Po kilku sekundach obaj mężczyźni wybiegli z samochodu marki T. i wraz z M. N. i K. Z. wsiedli do M. i wyjechali z dużą prędkością z parkingu w ul. (...), kierując się w stronę ul. (...). Policjanci niezwłocznie ruszyli w pościg za M..

Ścigany M. skręcił w prawo w ul. (...) a na wysokości sklepu (...) skręcił w lewo i zaparkował. A. G. (1) i M. B. (1) po zatrzymaniu się pojazdu wyszli z niego i starali się oddalić.

Dowody:

- **zeznania świadka D. K. (k. 59-61, k. 1238-1239);**
- **zeznania świadka K. M. (1) (k. 64-65, k. 1253-1256);**
- **zeznania świadka P. A. (k. 884, k. 1276);**
- **wyjaśnienia oskarżonego K. Z. (k. 90v-91, k. 123-124, k. 650, k. 1148-1150);**
- **wyjaśnienia oskarżonego M. B. (1) (k. 130-131, k. 1150- 1153);**
- **wyjaśnienia oskarżonego M. N. (k. 126-127, k. 1153);**
- **wyjaśnienia oskarżonego A. G. (1) (k. 1154).**

Wszyscy mężczyźni zostali zatrzymani jako podejrzewani o kradzież samochodu marki T. (...) o nr. rej. (...) i usiłowanie kradzieży samochodu marki T. (...) o nr. rej. (...).

Dowody:

- **protokół zatrzymania (k. 5, 7, 9, 11);**
- **protokół przeszukania osoby (k.13-14, k.17-18, k.21-22, k.24-25).**

Podczas oględzin pojazdu marki M. w bagażniku ujawniono sprzęt specjalistyczny służący do kradzieży samochodów, m.in. moduły elektroniczne, śrubokręty, klucze nasadowe, metalowy łom koloru niebieskiego, metalowy hak z drutu, metalowe pręty – uchwyty, metalowe "wzorniki" kluczy – bez rękojeści. "łamaki" i inne akcesoria służące do kradzieży pojazdów.

Następnie policjanci udali się do pojazdu, który był przedmiotem usiłowania kradzieży. Samochód miał otwarte drzwi od strony kierowcy, w których było widać uszkodzoną wkładkę zamka. Wewnątrz pojazdu widać było tkwiący w stacyjce tzw. "łamacz", zaś przed fotelem pasażera na podłodze leżał moduł komputera samochodowego i para rękawiczek. Na podłodze przed fotelem kierowcy leżała czarna czapka z daszkiem.

Dowody:

- **protokół oględzin i zatrzymania rzeczy M. (...) (k. 35, k. 36-38 k.67-69);**
- **protokół przeszukania m. (k.70-82);**
- **protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w M. (k. 335-336);**
- **protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w T. (k. 340).**

Użytkownik pojazdu T. (...) o nr. rej. (...) o silniku napędzanym benzyną- A. G. (4), którego właścicielami są jej rodzice: B. i R. G. po zaparkowaniu pojazdu na otwartym parkingu w pobliżu miejsca zamieszkania (ul. (...)) w dniu 27 września 2011 r. około godziny 16:15, ponownie pojawiła się przy tym pojeździe orientacyjnie około godz. 21.30 wraz ze znajomymi E. L. i M. L., aby zanieść plastikowe krzesła do samochodu. O. drzwi za pomocą autopilota, korzystała tylko z prawych tylnych drzwi samochodu., ddo którego włożyła krzesła. Około 22:15 w/ w został pionformowana o dokonany włamanie do użytkowanego przez nią pojazdu, który miał wyłamany zamek, w stacyjkę tkwił metalowy przedmiot.

Dowody:

- **protokół oględzin i zatrzymania rzeczy - T. (...) (k. 223-225, k. 329-330);**
- **zeznania świadka A. G. (4) (k. 30-31, k. 1157-1158);**
- **zeznania świadka E. L. (k. 1199);**
- **zeznania świadka M. L. (k. 1239).**

W świetle ekspertyzy kryminalistycznej z dnia 2 lutego 2012 r. pozostawiona w samochodzie T. (...) (o nr rej. (...)) czapka była noszona przez A. G. (1).

Dowody:

- **opinia (k. 634-638).**

W świetle ekspertyzy z dnia 20 lutego 2012 r. z zakresu badań mechanoskopijnych zabezpieczone zamki samochodu T. (...) (o nr rej. (...)) nie zostały sforsowane za pomocą zabezpieczonych przez Policję narzędzi tzw. "łamaczków". Zamek stacyjki pojazdu T. (...) nr rej. (...) i dwa jego zamki przednie noszą ślady uruchamiania siłowego (przekręcania "na siłę") narzędziem typu łamacz samochodowy, jakich 8 sztuk przesłano do badań (oznaczone nr 27).

Dowody:

- **opinia (k. 774-776).**

Zgodnie z opinią z zakresu badań osmologicznych wydaną dnia 27 lutego 2012 r. nie można jednoznacznie wypowiedzieć się, co do istnienia zgodności zapachowej pomiędzy zabezpieczonymi śladami a materiałem porównawczym zebranych od podejrzanych.

Dowody:

- **opinia (k. 755-763).**

W opinii uzupełniającej z dnia z dnia 26 czerwca 2013 r. ustalono, że moduł (k. 224v poz. 8 wykaz dowodów rzeczowych k. 344v poz. 64) posiada inne oznaczenie (opisane w pkt 3.2) opinii niż moduł występujący jako część zamienna w samochodzie T. o nr identyfikacyjnym (...). Mało prawdopodobne, aby ten moduł mógł być użyty do uruchomienia samochodu T. (...).

Według doradcy serwisowego (...) w M. do uruchomienia samochodu potrzebny był jeszcze kluczyk z zaprogramowanym w transponderze kodem, służącym do porozumiewania się ze stacyjką i zamkiem centralnym. Kluczyka takiego wraz z modułem nie dostarczono.

Dowody:

- **opinia (k. 1306-1309).**

W opinii uzupełniającej z dnia 23 września 2013 r. ustalono, że łamacz znajdujący się w stacyjce tego pojazdu (k. 244v poz. 5 i 8 wykaz dowodów rzeczowych k. 344v poz. 61 i 64) spełniał w pewnym zakresie funkcję kluczyka i mógł posłużyć do jego uruchomienia. Prócz tego ustalono, że zabezpieczone w sprawie klucze opisane w wykazie dowodów rzeczowych (k. 343-344 poz. 1, 3, 15, 16, 26, 39) jako narzędzia uniwersalne, mogły być użyte w różnych celach, w tym związanych z włamaniem i uruchomieniem pojazdów, niektóre z nich mogły służyć jako pokrętła łamaka, narzędzia do demontażu wtyczek z oryginalnego modułu.

Dowody:

- **opinia (k. 1336-1347).**

K. Z., syn R. i G. z domu G., ur. (...) w P., obywatel polski, kawaler, bezdzietny o wykształceniu zawodowym, z zawodu ślusarz, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Utrzymywał się z prac dorywczych (kierowca, kucharz), w chwili obecnej jest bezrobotny. Był wielokrotnie karany (wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10 kwietnia 2003 r. (sygn. akt II K 1291/02) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.; wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 17 listopada 2003 r. (sygn. akt II K 822/03) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k.; wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 18 czerwca 2004 r. (sygn. akt II K 45/04) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.).

Po dniu 27 września 2011 r. był karany: wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego Warszawa P. z dnia 29 stycznia 2013 r. (sygn. akt V K 211/12) za posiadanie środków odurzających, napaść oraz znieważenie funkcjonariusza; wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 3 października 2012 r. (sygn. akt V K 21/12) za czyn z art. 178 a § 1 k.k.

Dowody:

- **wywiad środowiskowy (k. 1412-1414);**
- **informacja o pobytach (k. 1377-1380v.);**
- **informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 1643);**
- **wyrok sygn. akt II K 45/04 (k. 494);**
- **wyrok sygn. akt II K 822/03 (k. 499);**

- **wyrok sygn. akt II K 1291/02 (k. 496);**

M. B. (1) syn T. i B. z domu K., ur. (...) w L., obywatel polski, o wykształceniu średnim, z zawodu mechanik pojazdów samochodowych, był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) jako kierowca, ekspedient, obecnie jest zarejestrowany jako bezrobotny (na utrzymaniu rodziców). Jest żonaty, choć pozostaje w faktycznej separacji z żoną od 2013 r., ze związku tego pochodzi dwoje małoletnich dzieci (jedno około 10 lat, drugie około 2 lat), pozostające na jego utrzymaniu. Był karany (wyrokiem Sądu Rejonowego Warszawa P. z dnia 4 października 2010 r. (sygn. akt IV K 90/10) za czyn z art. 279 § 1 k.k.).

Po dniu 27 września 2011 r. był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 14 września 2012 r. (sygn. akt II K 968/11) za czyn z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k.

Dowody:

- **wywiad środowiskowy (k. 1388-1390);**
- **informacja o pobytach (k. 1374-1375);**
- **informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 1640).**

M. N. syn J. i J. z domu G., ur. (...) w W., obywatel polski, kawaler, bezdzietny, nie posiadający nikogo na utrzymaniu, o wykształceniu zawodowym, z zawodu operator obrabiarek skrawających. Był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w W. jako operator koparki, obecnie bezrobotny, bez majątku, na utrzymaniu matki. Choruje przewlekłe (dokładniejsze informacje w wywiadzie środowiskowym), był karany (wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 25 listopada 2009 r. (sygn. akt II K 268/04) za czyn określony w art. 158 § 1 k.k.

Dowody:

- **wywiad środowiskowy (k. 1385-1386);**
- **informacja o pobytach (k. 1384-1384v.);**
- **informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 354);**
- **informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 1636).**

A. G. (1), syn T. i J. z domu K., ur. (...) w W., obywatel polski, kawaler bezdzietny, o wykształceniu zawodowym, z zawodu ślusarz, bezrobotny, bez dochodów, na utrzymaniu matki, bez majątku, w dniu 27 września 2011 r. nie był karany.

Po dniu 27 września 2011 r. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 17 października 2011 r. (sygm. akt. II K 799/11).

Dowody:

- **wywiad środowiskowy (k. 1394-1396);**
- **informacja o pobytach (k. 1382-- (...));**
- **informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 1638).**

Zdarzenie z dnia 20 września 2011 r. zostało zrekonstruowane na podstawie zeznań funkcjonariuszy Policji: B. Z. (2), K. M. (1), P. A.. Sąd nie oparł się na zeznaniach D. K., ponieważ nie był on naocznym świadkiem pościgu, a jedynie sporządził zbiorczą notatkę. Sąd uznał za wiarygodne zeznania funkcjonariuszy oraz zeznania B. T., A. G. (3) w zakresie

w jakim odnoszą się do kradzieży z włamaniem samochodu T. (...) o nr. rej. (...). Za wiarygodne w całości zostały uznane zeznania J. W..

Zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i jurysdykcyjnego oskarżony K. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił, że wieczór (od godziny 18, 19 do 23) 20 września 2011 r. spędził w miejscu swojego zamieszkania w W. z przyjaciółmi: A. G. (2), M. P. (2) (P.), Ż. B., R. W., P. W. (2), M. W., K. M. (2), Ł. M. (2). Sąd uznał jego wersję za wiarygodną, ponieważ jest zgodna i spójna z zeznaniami wszystkich wymienionych przez K. Z. osób. Sąd uznał, że nie podlega wątpliwości, że były organizowane spotkania w gronie K. Z., A. G. (2), M. P. (1), Ż. B., R. W., P. W. (2), M. W., K. M. (2), Ł. M. (2). Jednak fakt, że jedno z takich spotkań odbyło się 20 września 2011 r. został potwierdzony tylko przez R. W., który zapamiętał wskazaną datę z uwagi na ważne wydarzenie w życiu osobistym i I. R.. Sąd uznał zeznania wskazanych świadków za wiarygodne również w tym zakresie. Okoliczność, że reszta z uczestników spotkania nie była pewna, co do dokładnej daty spotkania wynikała zdaniem Sądu z upływu czasu od tego zdarzenia.

Co do zdarzenia 20 września 2011 r. M. B. (1) wyjaśnił, że przed godziną 17:00 odebrał córkę z przedszkola, później od godziny 17:00 do 19:00 lub 20:00 pił piwo z P. F. (1) w miejscowości S. w sklepie U (...). Następnie samochodem żony (T. (...)) udał się do domu A. G. (1), lecz go nie zastał. Później pojechał do K. T. (zam. w O.). Spędził u niej około godziny, po czym odebrał telefon z numeru (...) od P. F. (1) lub R. C.. Następnie, wrócił do wspomnianego sklepu. Dodał, że prawdopodobnie w pobliżu sklepu zdarzył się wypadek, ponieważ na miejsce przyjechało wielu funkcjonariuszy Policji. Oskarżony zakupił alkohol i zadzwonił do żony, by ta po niego przyjechała. Tak też uczyniła i przyjechała wraz z sąsiedem Ł. G.. M. B. (1) był u siebie w domu między 22:30 a 23:00. Oskarżony wyjaśnił, że zdarzenie z 20 września 2011 r. policjanci chcieli im "przypiąć dla zwiększenia swojej efektywności, poprawienia statystyk". Zasugerował, że w czasie pobytu na komisariacie na ulicy (...) jeden z policjantów wyciągnął teczkę, w której były dane skradzionych samochodów i głośno zastanawiał się którą kradzież samochodu by im jeszcze przypisać.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego M. B. (1), dotyczące zdarzenia z dnia 20 września 2011 r. za niespójne z zeznaniami świadków, a tym samym za niewiarygodne.

Zeznania złożone przez świadków można podzielić na trzy grupy, z których każda przedstawia nieco inną wersję wydarzeń z dnia 20 września 2011 r.

P. grupę stanowią zeznania świadków A. C., R. C. i Ł. G., które sąd uznał za spójne, logiczne i wiarygodne. Wskazać należy jednak, że dotyczą one zachowania oskarżonego do około godziny 16:00 i od około godziny 21:00, 22:00 dnia 20 września 2011 r. Świadców ci nie wypowiadają się, co do obecności M. B. (1) pod sklepem około godziny 18, ponieważ sami pojawili się tam znacznie później (około godziny 21, 22, 23). Zeznają oni, że M. B. (1) tego dnia poruszał się granatowym samochodem marki T. (...).

Drugą grupę stanowią zeznania złożone przez świadków P. F. (2) i A. K., które na obu etapach postępowania różnią się, co do szczegółów (np.: co do marki samochodu, którym tego dnia miał poruszać się oskarżony M. B. (1)). Świadców ci przedstawili wersję jakoby M. B. (1) stał z nimi pod sklepem w miejscowości S. od około godziny 18:00, około 19:30 pojechał do A. G. (1) i wrócił pod sklep w miejscowości S. około 22:00. Wersji tej nie potwierdził R. C. (którego zeznania Sąd uznał za wiarygodne), który według P. F. (2) miał także widzieć M. B. (1) o godzinie 19:30 pod sklepem. Wskazał on zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i jurysdykcyjnym (k. 566, k. 1280), że M. B. (1) pojawił się pod sklepem około godziny 21:00. Sąd uznał wersję świadków P. F. (2) i A. K. za niewiarygodną.

Trzecią grupę stanowią zeznania świadka K. T., która w trakcie postępowania przygotowawczego zeznała z kolei, że M. B. (1) przyjechał do niej 20 września 2011 r. około godziny 17:00, a przed 18:30. W trakcie postępowania jurysdykcyjnego zeznała jednak, że M. B. (1) przyjechał do niej przed godziną 17:30, ponieważ później odbywała się Msza w K., na której była obecna. Dodatkowo, K. T. zeznała, że M. B. (1) przyjechał do niej zielonym samochodem H. (...), podczas gdy z zeznań innych świadków wynika, że dnia 20 września 2011 r. M. B. (1) korzystał z granatowego samochodu T. (...). Nie zgadza się również godzina, o której oskarżony M. B. (1) miał się pojawić u K. T.. Według jego wyjaśnień, miało to być zaraz po stwierdzeniu nieobecności A. G. (1) (około godziny 19:00- 20:00). Zeznania P. F. (2) i A. K.

wskazują, że miałyby to być po godzinie 19:30. Ze względu na powyższe nieścisłości sąd uznał, że zeznania świadka K. T. nie są wiarygodne.

Wersje wydarzeń zaprezentowane w drugiej i trzeciej grupie są sprzeczne, ale Sąd nie może przyznać żadnej z nich waloru wiarygodności. Nie są one ze sobą zbieżne, nie tworzą logicznego i pełnego opisu zachowania M. B. (1) w dniu 20 września 2011 r.

Oskarżony M. N. na etapie postępowanie przygotowawczego złożył wyjaśnienia, w których nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że dnia 20 września 2011 r. wyjechał z miejscowości Z. k. Z. ze znajomym A. S. na (...) w celu zakupu drewna. Zatrzymali się oni u znajomego M. S. P., który dostarczył im drugi samochód wraz z kierowcą. Dnia 20 września 2011 r. M. N. nie miał przy sobie paszportu, A. S. kontynuował podróż na (...) podstawionym samochodem wraz z kierowcą, a podejrzany zatrzymał się u S. P..

M. N. wrócił do W. około 12.00 lub 13.00 dnia 22 września 2011 r. razem z A. S.. Oskarżony odmówił składania wyjaśnień na etapie postępowania jurysdykcyjnego.

Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego nie są logiczne i wiarygodne. Po pierwsze, odnieść należy się do zeznań świadka S. P., które Sąd uznał za niewiarygodne i niespójne. Na etapie postępowania przygotowawczego świadek zeznawał, że osobiście był na U. (...) dwa razy w życiu, ostatni raz prawdopodobnie 20 września 2011 r. z M. N.. Zeznania te są sprzeczne z wyjaśnieniami M. N. oraz z zeznaniami A. S., który wskazał, że M. N. nie mógł pojechać na (...), ponieważ nie miał paszportu. Zeznania złożone przez świadka S. P. na etapie postępowania jurysdykcyjnego także nie są logiczne i spójne z wyjaśnieniami M. N. oraz z zeznaniami A. S.. Żadna z wymienionych osób nie wspominała o nieletnim synu S. P., którym miałyby się opiekować M. N.. Także zeznania A. S. nie zostały przez Sąd ocenione jako spójne i wyczerpujące. Brak rzetelnego wytłumaczenia powodu, dla którego M. N. miałby mieć interes, by udać się do Z. w celu wyjazdu na (...) bez ważnego paszportu i czekać tam trzy dni na powrót gospodarza i A. S..

O. A. G. (1) wyjaśnił na etapie postępowania jurysdykcyjnego, że 20 września 2011 r. źle się czuł i nie wychodził cały dzień z domu. Sąd uznał, że jest to przyjęta przez oskarżonego linia obrony i nie uznał jego wyjaśnień za wiarygodne.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie w stosunku do zdarzenia z dnia 20 września 2011 r. pojawiły się niedające się usunąć wątpliwości. Notatkę z pościgu sporządzono dopiero 27 września 2011 r., nie zabezpieczono także monitoringu z kamer wzdłuż trasy, którą prowadzony był pościg, ani z parkingu przy ul. (...), co sprawia, że Sąd nie może oprzeć się jedynie na dowodach w postaci zeznań funkcjonariuszy Policji.

Sąd uznał, że dowody zgromadzone w postępowaniu nie dostarczyły dostatecznych podstaw, by przyjąć, że oskarżeni K. Z., M. B. (1), M. N., A. G. (1) dopuścili się czynu zarzucanego im w punkcie 2 aktu oskarżenia, bowiem brak jest dowodów bezpośrednio wskazujących na ich sprawstwo, na realizację znamion zarzucanego czynu zabronionego. W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy i brak możliwości wzbogacenia go o elementy, które pozwoliłyby ustalić konkretne czynności wykonawcze, które można by przypisać oskarżonym w ramach zarzucanego im przestępstwa, zgodnie z zasadą domniemania niewinności, niedające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych.

Ustalenie stanu faktycznego odnośnie przebiegu zdarzenia z dnia 27 września 2011 r. Sąd oparł na zeznaniach funkcjonariuszy Policji: D. K., K. M. (1) i P. A., które uznał za spójne, logiczne i wiarygodne. Czynności dokonane przez funkcjonariuszy znalazły odzwierciedlenie w sporządzonych protokołach (protokół zatrzymania, protokół przeszukania osoby, protokół oględzin i zatrzymania rzeczy, protokół przeszukania pojazdu marki M., protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w pojeździe marki M., protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w pojeździe marki T., protokół oględzin i zatrzymania rzeczy), które sąd uznał za wiarygodne, ponieważ nie przedstawiono dowodów przeciwnych. Także zeznania A. G. (4), które znalazły oparcie w zeznaniach E. L. i M. L. zostały uznane za spójne, logiczne i pełne. Sąd w opraciu o nie dokonał ustalenia, iż pokrzywdzona A. G. (4) mogła pojawić się przy swoim samochodzie około godz. 21.30 jednakże to ustalenie nie mogło być zweryfikowane żadnym innym dowodem, tym bardziej, że świadek sama twierdziła, iż nie była ona w stanie podać miarodajnego czasu wyjścia

z mieszkania w celu zapakowania krzesł do pojazdu, gdyż nie sprawdzała która jest godzina, jak opuszczała mieszkanie, a czas ten określa w oparciu o informację o usiłowaniu kradzieży pojazdu, którą przekazali funkcjonariusze Policji o godz. 22.15 w powiązaniu z czasem portotu ze spaceru z psem.

Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonych K. Z., M. B. (1), M. N. i A. G. (1) są elementem uprawnionej linii obrony i nie uznał ich za wiarygodne. Podobnie Sąd postąpił z zeznaniami świadka M. W., której zeznania znacznie różniły się na etapie postępowania przygotowawczego i jurysdykcyjnego. Świadek, jako osoba bliska dla oskarżonego K. Z. miała interes w tym, by zapewnić mu alibi.

Sąd dokonał swoich ustaleń także w oparciu o opinie biegłych, które zostały uznane za wiarygodne, ponieważ nie przedstawiono dowodów przeciwnych.

Z opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej (2 lutego 2012 r.) wynika, że pozostawiona w samochodzie T. (...) (o nr rej. (...)) czapka była noszona przez A. G. (1). Jak wcześniej wskazano, Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom M. B. (1), który sugerował, że czapka została podrzucona do T. (...) przez funkcjonariuszy Policji, ponieważ wewnątrz samochodu znajdowały się także rękawiczki pozostawione przez sprawców.

Za wiarygodne zostały uznane także opinie: wydane na podstawie ekspertyzy wydanej 20 lutego 2012 r. z zakresu badań mechanoskopijnych, z zakresu badań osmologicznych z dnia 27 lutego 2012 r., z dnia 26 czerwca 2013 r., z dnia 23 września 2013 r. Brak także dowodów, które mogłyby podważyć wiarygodności dowodów w postaci: wywiadów środowiskowych, informacji o pobytach, informacji z Krajowego Rejestru Karnego, kopii wyroków.

Sąd nie podzielił opinii biegłych (k.1823 i nast. oraz k.1918 i nast.) w całości albowiem w opinii tej błędnie biegli ustalili i przyjęli, iż pojazd będący przedmiotem kradzieży z pkt I aktu oskarżenia był to tzw. diesel tj. pojazd o silniku napędzanym olejem napędowym. Tymczasem w świetle niebudzących wątpliwości ustaleń, które były podnoszone przez oskarżonych i ich obrońców, które kwestionowały ustalenia tychże biegłych, przedmiotowy pojazd T. (...) o nr rej. (...) posiadał silnik o napędzie benzynowym.

Czyn opisany w art. 279 § 1 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej, które to znamię połączone zostało z drugim znamieniem czasownikowym, opisanym za pomocą pojęcia "z włamaniem". Na kradzież z włamaniem składają się dwie czynności sprawcze powiązane przyczynowo: najpierw sprawca włamuje się, następnie zaś wykonuje czynność zaboru [M. K., P. K. (w:) Kodeks karny..., red. A. Z., t. 3, s. 80-81; wyrok SN z dnia 23 lutego 2000 r., IV KKN 172/99, LEX nr 51140]. W rozumieniu art. 11 § 1 k.k. oba te zachowania stanowią jeden, ten sam czyn. W przedmiotowym stanie faktycznym zachowanie oskarżonych nie weszło w fazę dokonania. Zakończony został etap włamywania się do samochodu, oskarżeni dostali się do wnętrza i rozpoczęli próbę uruchamiania samochodu za pomocą m.in. tzw. "łamaka", który umieścili w stacyjce oraz modułu umożliwiającego uruchomienie silnika tegoż pojazdu.

Przestępstwo kradzieży z włamaniem może być dokonane tylko z zamiarem kierunkowym, zamiarem bezpośrednim zabarwionym celem przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. W przedmiotowym stanie faktycznym wskazać należy, że oskarżonym można przypisać zamiar bezpośredni zarówno na płaszczyźnie intelektualnej, jak i woluntatywnej. Chcieli dokonać kradzieży z włamaniem, o czym świadczyć może choćby fakt, że wcześniej przygotowali wyspecjalizowany sprzęt służący do dokonywania włamań w postaci m.in. modułów elektronicznych.

Nadmienić należy, że zgodnie z materialno-objektywną koncepcją współsprawstwa dla przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne, aby wszyscy współsprawcy zrealizowali znamiona przestępstwa. Wystarczy, by udział współsprawcy polegał na istotnym przyczynieniu się do popełnienia przestępstwa, choćby nawet własnoręcznie nie wykonał on żadnej z czynności opisanej w znamionach. Z tego względu, należy przyjąć, że także K. Z. i M. N., choć stali jedynie "na czatach", odpowiadać będą za działanie wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i A. G. (1), którzy włamali się do samochodu. Materiał dowodowy bezspornie wskazuje, iż oskarżeni realizując wspólnie podjęty zamiar kradzieży z włamaniem, współdziałali ze sobą w ramach przyjętego w/w podziału ról. Oskarżeni wspólnie podjęli zamiar kradzieży, poszukiwali właściwego przedmiotu zaboru, a gdy go znaleźli wspólnie podjęli decyzję o jego kradzieży. Oskarżeni na miejsce przybyli pojazdem stanowiącym własność jednego z nich, w którym ujawniono

wyspecjalizowany sprzęt, służący do włamań. Przedmiotowe zachowanie oskarżonych zakończyło się na fazie usiłowania.

Nie ulega wątpliwości, iż pojazd do którego włamali się sprawcy tj. T. (...) o nr. rej. (...) jest napędzana silnikiem, którego paliwem jest benzyna (k.1928). Z uwagi na powyższe ustalenia, w tym treść opinii biegłych, którą Sąd podzielił tylko w tym zakresie, tj. stwierdzenia, iż moduł zabezpieczony w pojeździe T. (...) w dniu 27.09.2011r. umożliwiał uruchomienie pojazdu napędzanego silnikiem, którego paliwem jest olej napędowy, a nie benzyna, nie mógł on posłużyć do uruchomienia pojazdu będącego przedmiotem czynu z pkt I aktu oskarżenia. Żadna ze stron nie oponowała tym ustaleniom. Stwierdzić zatem należy, iż zachodzi tego typu sytuacja, iż sprawy nie uświadamiali sobie, iż dokonanie przedmiotowej kradzieży z włamaniem jest niemożliwe z uwagi na użycie środka nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego (tj. nieodpowiedniego modułu) i w świetle treści art. 13 § 2 k.k. stanowiło tzw. usiłowanie nieudolne. Karalność tego typu usiłowania opiera się na ujemnej ocenie nastawienia sprawcy, który dąży do popełnienia czynu zabronionego, nie wiedząc iż jest to niemożliwe, jak również na obiektywnym fakcie, iż jego zachowanie jest sprzeczne z ogólnie przyjętym porządkiem prawnym.

Z tego względu konieczne jest przyjęcie kwalifikacji z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 2 k.k., oskarżeni bezpośrednio zmierzali do dokonania kradzieży z włamaniem, które jednak nie nastąpiło z uwagi na użycie środka nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego.

W tym miejscu należy dodać, iż Sąd nie znalazł podstaw by uznać, iż oskarżony M. B. (1) dysponuje wiedzą i umiejętnościami tego rodzaju, iż jest on osobą biegłą w „sprawach samochodowych“ i stąd nie mógł by użyć niewłaściwego modułu do dokonania kradzieży przedmiotowego pojazdu, która to okoliczność była forsowana przez tegoż oskarżonego i jego obrońcę. Tego rodzaju twierdzenie nie może być poddane weryfikacji przy użyciu dostępnych środków dowodowych, a jednocześnie powyższe nie przekreśla możliwości popełnienia pomyłki, gdy przyjąć, iż całe zdarzenie dot. usiłowania kradzieży przedmiotowego pojazdu, w świetle dokonanych ustaleń miało charakter dynamiczny, zaś w pojeździe którym sprawcy przyjechali na miejsce kradzieży, wśród arsenału różnych przedmiotów służących do dokonywania tego typu przestępstw, znajdował się więcej niż jeden moduł.

Nadto, nie sposób jest uznać za prawdziwe twierdzeń oskarżonego A. G. (1) wspartych wyjaśnieniami m.in. oskarżonego M. B. (1), iż czapka stanowiąca jego własność (tej okoliczności nie negował sam oskarżony) została podrzucona do pojazdu będącego przedmiotem kradzieży została podrzucona przez funkcjonariuszy Policji, gdyż jakkolwiek funkcjonariusze ci wykonujący czynności nastawione na zmniejszenie tzw. przestępczości samochodowej, kierując się chęcią „bezpodstawnego obciążenia oskarżonych“ ryzykowali by odpowiedzialność karną „preparując „ na nich dowody. Zmowy, którą zarzucają funkcjonariuszom Policji oskarżeni nie udało by się zrealizować z uwagi an zbyt dużą ilość osób zaangażowanych przy tej sprawie.

W stosunku do K. Z. i M. B. (1) konieczne było przyjęcie kwalifikacji w zw. z art. 64 § 1 k.k., ponieważ oskarżeni w dniu 27 września 2011 r. dokonali umyślnie przestępstwa podobnego w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności w innych sprawach, w których przedmiotem zamachu także była własność i inne prawa majątkowe.

K. Z. został skazany na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (2 lata pozbawienia wolności, 50 stawek dziennych po 20 zł grzywny w zawieszeniu na 5 lat- karę wykonano) wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10 kwietnia 2003 r. (sygn. akt II K 1291/02) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., którą wykonywano w okresie od 13 listopada 2002 r. do 10 kwietnia 2003 r. i od 17 czerwca 2005 r. do 20 stycznia 2007 r. Orzeczono wobec niego także karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 17 listopada 2003 r. (sygn. akt II K 822/03) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k., którą wykonywano w okresie od 4 czerwca 2003 r. do 2 września 2003 r., od 30 kwietnia 2004 do 17 czerwca 2005 r. od 20 stycznia 2007 r. do 4 września 2007 r. Wymierzono mu także karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 18 czerwca 2004 r. (sygn. akt II K 45/04) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., którą wykonywano w okresie od 4 września 2007 r. do 11 lutego 2008 r., od 26 lutego 2008 r. do 12 maja 2008 r., od 5 czerwca 2008 r. do 1 sierpnia 2008 r.

M. B. (1) dopuścił się czynu z dnia 27 września 2011 r. przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 29 września 2009 r. do 4 października 2010 r. kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Warszawa P. z dnia 4 października 2010 r. (sygn. akt IV K 90/10) za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k..

Mając na uwadze wszystkie elementy przedmiotowe i podmiotowe stopnia społecznej szkodliwości (art 115 § 2 k.k.), Sąd uznał, że zachowanie oskarżonych charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Przedmiotem ochrony w przypadku przestępstwa kradzieży z włamaniem jest własność, prawo własności, posiadanie, którego zagwarantowanie jest warunkiem prawidłowego funkcjonowania społeczeństwa. Oskarżeni swoim zachowaniem zaatakowali nośnik tego dobra w postaci samochodu o wartości 20 000 zł, który dla pokrzywdzonego może stanowić dorobek całego życia. Dodatkowo, zachowanie oskarżonych, które godzi w prawidłowe funkcjonowanie społeczeństwa może rodzić podobną postawę u innych.

Podkreślić należy, że oskarżeni działali z rozeznanie, przygotowali wcześniej sprzęt do dokonania włamania, podzielili zadania między sobą. Działali z zamiarem bezpośrednim nacechowanym celem przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Ich motywację w celu wzbogacenia się kosztem innej osoby należy ocenić jako szczególnie naganną.

W stosunku do K. Z. i M. B. (1) jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę wcześniejszą karalność oskarżonych za podobne przestępstwa oraz popełnienie czynu w warunkach powrotu do przestępstwa. Sąd nie dopatrył się żadnej okoliczności łagodzącej w stosunku do oskarżonych.

W ocenie Sądu brak jest okoliczności wyłączających zawinienie oskarżonych K. Z., M. B. (1), M. N. i A. G. (1). Wszyscy oskarżeni byli zdolni do ponoszenia odpowiedzialności karnej w rozumieniu art. 10 k.k. Ich zdolność do rozpoznania znaczenia własnego czynu nie była zakłócona patologicznymi czynnikami, byli w stanie rozpoznać jego bezprawność, niezgodność z prawem, nie pozostawali w błędzie co do okoliczności wyłączającej bezprawność lub winę. Z tego względu należy ocenić ich stopień zawinienia jako wysoki.

Zestawienie realiów sprawy, jej aspektu podmiotowego i przedmiotowego z zasadami i dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. doprowadziło Sąd do wniosku, że w stosunku do K. Z. współmierną do stopnia winy i społecznej szkodliwości będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w stosunku do oskarżonego M. B. (1) kara 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonym K. Z. i M. B. (1) karę Sąd miał na uwadze, by działała ona wychowawczo i zapobiegawczo wobec oskarżonych oraz w sposób właściwy wpływała na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu jedynie umieszczenie K. Z. i M. B. (1) w warunkach izolacji zakładu karnego pozwoli na realizację prewencyjnego i wychowawczego celu kary. Stanowisko takie potwierdza zachowanie oskarżonych, którzy popełniając w warunkach powrotu do przestępstwa kolejne przestępstwa przeciwko mieniu, udowodnili, że nie są oni w stanie normalnie funkcjonować w społeczeństwie i tylko umieszczenie ich w zakładzie karnym może wzbudzić u nich przekonanie o konieczności przestrzegania norm prawnych.

W przekonaniu Sądu kary w tym wymiarze nie przekraczają swoją dolegliwością stopnia winy oskarżonych i we właściwy sposób zadziałają wychowawczo i zapobiegawczo na oskarżonych, a także we właściwy sposób wpłynęły na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu orzeczone kary są wystarczające dla osiągnięcia celów wychowawczo-prewencyjnych wobec oskarżonych, jak i wobec innych potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. Nadto powinny one utwierdzić w świadomości prawnej społeczeństwa prawidłowe postawy wobec prawa i wzbudzić u oskarżonych przekonanie o konieczności przestrzegania norm prawnych oraz wykształcić krytyczny stosunek do popełnionych przez nich czynu.

Ponadto, jedną z istotniejszych okoliczności branych przez Sąd pod uwagę przy wymiarze bezwzględnej kary pozbawienia wolności był wcześniejszy sposób życia oskarżonych. Sprawca, który pomimo wcześniejszych wielokrotnych skazań za rozboje (K. Z.) i skazania za kradzież z włamaniem (M. B. (1)) dopuszcza się ponownie przestępstwa podobnego do tych, za które był już wcześniej karany okazuje w ten sposób lekceważący stosunek do prawa oraz wskazuje na nieskuteczność uprzednio stosowanych środków. W takim przypadku, Sąd jest zmuszony

do poszukiwania takiej kary, która w skuteczny sposób uświadomi oskarżonemu fakt naruszenia przez niego obowiązujących norm społecznych, a której dolegliwość stanowić będzie swoisty bodziec zniechęcający do popełnienia czynów naruszających prawo. Pamiętać również należy, iż przestępstwo kradzieży z włamaniem popełnione w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. jest zagrożone karą do 15 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 14 § 1 k.k. Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa. Tym samym wymierzona oskarżonym kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia nie może zostać uznana za niewspółmiernie surową do stopnia zawinienia K. Z. i M. B. (1). Z uwagi na dyrektywę prewencji ogólnej wymierzona oskarżonym kara miała także na celu wyrobienie u nich przekonania o nieuchronności sankcji, a tym samym nieopłacalności popełnienia przestępstw, a także ugruntowania poczucia obowiązywania określonych norm i wartości.

Zestawienie realiów sprawy, jej aspektu podmiotowego i przedmiotowego z zasadami i dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. doprowadziło Sąd do wniosku, że w stosunku do M. N. i A. G. (1) współmierną do stopnia winy i społecznej szkodliwości będzie kara 1 roku pozbawienia wolności. Przestępstwo kradzieży z włamaniem jest zagrożone karą do 10 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 14 § 1 k.k. Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa. Tym samym wymierzona oskarżonym kara nie może zostać uznana za niewspółmiernie surową do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości.

Uwzględniając treść art. 69 § 1 i 2 k.k., Sąd doszedł do przekonania, że oskarżeni M. N. i A. G. (1) zasługują na wymiarzenie im kary z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oskarżony M. N. był uprzednio karany, jednak w ocenie Sądu orzeczenie kary pozbawienia wolności bez konieczności jej wykonywania w warunkach izolacji penitencjarnej będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary. Orzeczonej przez Sąd 2-letni okres próby jest czasem odpowiednio długim dla osiągnięcia wobec oskarżonych M. N. i A. G. (1) efektu wychowawczego. Nadto, przy ustalaniu okresu próby, Sąd uwzględnił istotę czynu przestępczego oraz okoliczności jego popełnienia, a także okres czasu jaki upłynął od popełnienia przypisanego im czynu do wydania orzeczenia, oraz okoliczność, iż obaj nie popełnili w tym czasie przestępstwa, choć po dniu 27 września 2011 r. oskarżony A. G. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 17 października 2011 r. (sygm. akt. II K 799/11), za czyny popełnione przed tą datą. Mając na uwadze, że popełniony przez oskarżonych czyn należy do kategorii przestępstw umyślnych Sąd, zgodnie z dyspozycją art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, a nadto dla wzmocnienia efektów wychowawczych, aby kara ta nie była prostym zawieszeniem orzekł wobec nich karę grzywny.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k., Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych, znajdujących się na k. 343- 344v. akt sprawy, pod pozycją 1-4 (kluczyk z czarną główką; rękawiczki koloru czarnego, 3 sztuki; klucze 3 sztuki, spięte metalowym kółkiem; moduł elektroniczny), 7-35 (moduły elektroniczne; dwie sztuki kluczy spiętych metalowym kółkiem; klucz koloru szarego o całkowitej długości 9 cm z logiem T.; śrubokręt gwiazdkowy z czarną rękojeścią; małe cząłki z czerwonymi rączkami o całkowitej długości 11,5cm; klucz nasadowy z przedłużką; klucz nasadowy koloru szarego; klucz nasadowy z napisem (...) 12 mm o długości 2,5 cm; klucz nasadowy z napisem (...) o długości 10 cm; klucz nasadowy z napisem (...) 10 mm o długości 6 cm; metalowy element o długości 8 cm; rączka od klucza nasadowego tzw. "grzechotka"; dwa klucze koloru czarnego każdy o całkowitej długości 7 cm; osiem metalowych wzorników kluczy różnych bez rękojeści; pudełko plastikowe z uchwytem, całość koloru czarnego plastik z żółtą naklejką "stanley 10 piece" w środku- 8 śrubokrętów; trzy klucze płaskie; dwie rękawiczki materiałowe koloru szaro- zielonego; rura metalowa z kolankiem, całość długość około 50 cm; klucze płaskie metalowe sztuk 9; klucz nasadowy o długości 30 cm; pudełko plastikowe o wymiarach z gniazdem elektronicznym koloru białego i z naklejką "T. nr"; łom metalowy), 37-56 (plastikowe urządzenie koloru białego z gniazdem elektrycznym; plastikowe urządzenie koloru białego z gniazdem elektrycznym; klucz koloru czarnego z logiem czerwonym T.; kombinerki z szaro niebieskimi rączkami; kombinerki z niebieskimi rączkami; śrubokręt płaski o długości 17,5 cm; klucz francuski o całkowitej długości 45,5 cm; dwa metalowe pręty, haki; metalowy hak koloru szarego; klucz żabka o całkowitej długości 30 cm; 2 sztuki obcegi jedne 25 cm, drugie 28 cm; obcinak o długości 30 cm; klucz nasadowy; dłuto koloru szarego o wymiarach 2,5 na 25 cm; klucze nasadowe; dwa oryginalne kluczyki do pojazdu; trzy zamki z drzwi i jeden z bagażnika wymienione z pojazdu T. (...); stacyjka wymieniona z

pojazdu T. (...), 60-64 (czapka z daszkiem koloru czarnego; metalowy przedmiot koloru szarego; kluczyk z logo T.; para rękawiczek koloru czerwonego; moduł elektroniczny) jako przedmiotów które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.

Ślady kryminalistyczne ujęte w wykazie dowodów rzeczowych, znajdującym się na k. 343- 344v. akt sprawy, pod pozycją 57-59 (ślady osmologiczne pobrane w dniu 6 października 2011; ślady osmologiczne pobrane w dniu 6 października 2011; wymaz pobrany dnia 6 października 2011) pozostawiono w aktach sprawy jako ich integralną część.

Sąd postanowił na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócić oskarżonemu M. N. dowody rzeczowe ujęte w wykazie dowodów rzeczowych znajdującym się na k. 343-344v. akt sprawy w postaci: pieczętki (...) Spółka z o.o. (...)" ujętej pod pozycją 5; telefonu komórkowego marki N. (...) nr (...) z baterią i kartą SIM ujętego pod pozycją 6; metalowej latarki koloru szarego ujętej pod pozycją 36;

Sąd zaliczył na poczet orzeczonych kar oskarżonym okres zatrzymnia i tymczasowego aresztowania w sprawie zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 k.k. W stosunku do M. B. (1) nie został zaliczony okres między 11 października a 20 października 2011 r., ponieważ oskarżony odbywał w tym czasie karę za inne przestępstwo.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd postanowił zwolnić oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, albowiem perspektywa izolacji odnośnie oskarżonych K. Z. oraz M. B. (2), a także brak majątku pracy, pozostawanie na utrzymaniu matki w przypadku oskarżonych M. N. i A. G. (1) oraz perspektywa uiszczenia grzywny, uzasadniają przyjęcie, że uiszczenie tych kosztów byłoby dla nich zbyt uciążliwe.